

та е получила при бонитировката. По тия съображения, за провеждане на своите опити за кооперативната обработка, Камарата избра само такива села, въ които вече комасацията е проведена: Върбовка, Тотлебенъ и Стежерово.

При организацията на самата работа въ коперацията, Камарата смѣта, че трѣбва да се отхвърли мисълта, какво, че производителнитѣ земеделски кооперации може да просъществуватъ само, ако членоветѣ имъ сж обладани отъ едно **високо кооперативно съзнание**, на което нѣкои особено много държатъ. До тогава, до когато производителната кооперация е едно идеалистично построение, едва ли ще може да се разчита на успѣхъ. Въ това отношение, трѣбва да ни бжде известно и туй, което е подсказалъ, сравнително, дългия опитъ въ колхозитѣ, гдето всѣки членъ получава точно такава частъ отъ дохода, каквато е заслужилъ, **пропорционално на количеството трудови единици, които той е заработилъ**. Въ случая, стимула на **непосрѣдствения личенъ интересъ** избутва на заденъ планъ значението на високото кооперативно съзнание.

Изхождайки отъ изтъкнатитѣ основни положения, легнали въ организацията на насърчаванитѣ и рѣководени отъ Камарата кооперации, сжщата прокарва съотвѣния начинъ на разпредѣление на брутния доходъ на кооперативното стопанство, сжщественно различаващъ се отъ всички порано изтъквани.

Единъ много важенъ въпросъ, отъ който въ много голѣма степенъ зависи осъществяването на идеята за кооперативната обработка на земитѣ е, въпроса за **финансирането на производителнитѣ земеделски кооперации** — не само сега въ началото, когато отдѣлнитѣ стопани рискуватъ, за да пробиватъ пътъ, който, при успѣхъ, ще ползува не само тѣхъ, а и всички други и, следователно, рискътъ следва да се поеме отъ обществени институти, но и отпосле, когато тази форма стане господстваща.

Обществена истина е, че не само у насъ, но и въ страни съ сравнително едри и комасирани стопанства, като въ Съединенитѣ щати, капитала въ земедѣлието се рентира много зле: 0.5—2—3%; до като въ всички останали отрасли на стопанството, особено у насъ, сжщия се рентира срѣдно повече отъ 10—15%. При това положение изпква проблемътъ за насочване на капиталитѣ къмъ земедѣлието. Въ това отношение, спасителна идея се явява тая на Министерството на земедѣлието, чрезъ заплащане лихвитѣ на капиталитѣ на Б. З. и К. Банка, вложени въ предприятия въ областъта на земедѣлието, като за целта се отпускътъ кредити по държавния бюджетъ и бюджетитѣ на обществени институти.

Предвидъ на това, че въпросътъ за кооперативната обработка е извънредно сложенъ, Камарата виждаше своята роля въ това да разработи въ подробности този проблемъ и